

skatning, nu komme ind under den. Og det vil paavirke det Resultat, vi her tale om, saa stærkt, at i mange Tilfælde ville Ejendomme, der, naar vi kun tage Hensyn til den sognekommunale Beskatning, ville faa Nedsættelse ved Ministerens Forslag, faa Paalæg, naar vi tillige tage det Hensyn, vi tilbørligt bør tage, til den amtskommunale Beskatning. Jeg skal illustrere dette ved et Eksempel, som jeg har fundet netop i den Gruppe Eksempler, der skulde paavise det rigtige i at gaa den Vej, Ministeren har foreslaaet. Der er i denne Gruppe en Ejendom paa 1 Td. 3 Fdkr. 2½ Alb. Hartkorn. Denne Ejendom faar efter Ministerens Forslag, naar man kun tager Hensyn til de sognekommunale Afgifter, saaledes som det er sket under disse Forhandlinger om det statistiske Materiale, et Afslag paa 3 Kr. 49 Ø., men hvis man tager Hensyn til Amtsskatterne, faar vedkommende Ejendom efter Ministerens Forslag et Paalæg af 20 Øre. Saa stor en Forskel giver dette, om man tager Hensyn til den Virkning, Ejendomsskyldloven faar med Hensyn til de kommunale Amtsskatter, eller ikke gør det.

Den højtærede Minister talte ogsaa om min Stilling — det var en lille Indskudsbemærkning —, idet Ministeren sagde, at der var en af de Sogneraadsformænd, der havde gjort en Bemærkning om Ministerens vistnok urimelige Tanke om Jordskylden — jeg kan ikke huske Ordene saa nøje, men dette træffer det vist meget godt, ikke sandt? Og der sagde Ministeren, at han var saa heldig, at han havde Ejeren af „Frederiksborg Amts Avis“ paa sin Side. Nu antager jeg, det er mig, den højtærede Minister sigtede til. Der er nemlig flere Ejere af Bladet, men jeg tror ikke, jeg tager fejl, naar jeg gaar ud fra, at det var mig, Ministeren sigtede til. Jeg vil da sige, at jeg kender ikke noget som helst til det Forslag, som til sin Tid muligt vil komme til at foreligge fra Ministerens Side, og jeg vil derfor forvare mig meget imod, at Ministeren paa Forhaand skulde kunne gøre Regning paa at have mig paa sin Side. Jeg ønsker hele denne Tanke sagligt undersøgt. Jeg lægger Hovedvægten paa „sagligt undersøgt“ for dermed at betone, at det kun er den rent saglige Undersøgelse af disse Beskatningsspørgsmaal, der har Interesse for mig. Saa snart jeg mærker nogen agitatorisk Afsmag derved, vil jeg nok se Stofet nøje igennem. Jeg ønsker altsaa denne Tanke og dens eventuelle praktiske Virkning sagligt undersøgt, og naar det er

sket, skal jeg for mit Vedkommende, som jeg antager ærede Medlemmer for deres Vedkommende ville gøre, til sin Tid sige, hvorvidt jeg finder, at det Grundværdielement, som ligger i Ejendomsskyldloven, skal ændres.

Hvad det foreliggende Lovforslag angaar, er det efter min Mening et daarligt Lovforslag, og det er det særlig af to Hovedgrunde. Det er det for det første, fordi det i Virkeligheden med Hensyn til den uretfærdige Hartkornbeskatning bringer os paa bar Bund. Hvis dette Lovforslag vedtages, stiller man alle de gamle Stridsspørgsmaal paa lige Fod. Man aabner Adgang til en ny Syvaarskrig om alle disse Spørgsmaal, som vi i sin Tid havde. Og for det andet mener jeg, det er et daarligt Lovforslag, fordi det bryder med een Ting, som man var enig om, den Gang man vedtog Loven i 1903. Da blev man nemlig efter langvarige Forhandlinger enig om de Fradragsregler, som bleve indførte i Ejendomsskyldloven; men Forudsætningen for denne Enighed var dette, at hvis det viste sig, at disse Fradrag ikke virkede saa tilfredsstillende, som man antog, da vilde man fra begge Sider være villig til at søge Forandring deri. Og jeg anser det ikke for rigtigt at bryde med denne Forudsætning, fordi jeg meget ønsker, at vi snarest muligt maa komme til de Ændringer i disse Fradragsregler, som have vist sig praktiske og heldige efter de Erfaringer, vi nu sidde inde med, og fordi jeg tror, at hvis vi ikke bygge videre paa denne Forudsætning fra 1903, vil det vise sig, at disse nødvendige Ændringer ikke gennemføres før efter mange Aars Stridigheder, medens det er min Overbevisning, at vi nu, naar vi faa Forslag frem derom, forholdsvis let og hurtigt kunne enes om saadanne Bestemmelser. Det er da Vejen, jeg mener, vi skulle gaa, og derfor har det glædet mig under disse Forhandlinger at mærke, at man fra saa mange Sider er enig om, at dette er en praktisk og heldig Vej.

Hedegaard: De Hovedtaler, der ere blevne holdte om dette Forslag, ere jo fra deres Side, der ere Tilhængere af en anden Beskatning end den, vi have i Ejendomsskyldbeskatningen, den Tale, som den højtærede Minister holdt for Forslaget, og fra Modstandernes Side den Tale, der blev holdt af det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (N. P. Jensen). Det fremherskende ved disse to Foredrag kan man vel sige har været en Mængde Tal.